

Sygn. akt V **GC 1488/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) spółki z o.o. w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Kancelarii (...) spółki z o.o. w W. kwotę 408,18 zł (czterysta osiem złotych osiemnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 maja 2018r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 843,99 zł (osiemset czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VGC 1488/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 czerwca 2018r. powód Kancelaria (...) Sp. z o.o. w W. żądał zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził m. in., że w wyniku kolizji drogowej doszło do powstania szkody w samochodzie marki O. (...) 99-02 o nr rej. (...). Powód twierdził też, że choć pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za powstałą szkodę (sprawca ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym Zakładzie), to jednak wypłacił poszkodowanemu tytułem odszkodowania jedynie kwotę 1.691,82zł. Powód twierdził także, że po zbadaniu rynku samochodowego, w tym kosztów napraw, a następnie wykonaniu własnej kalkulacji naprawy ustalił, że faktyczny koszt naprawy powinien wynieść 3.487,23zł. Różnica między kwotą wypłaconą przez pozwanego, a kwotą wyliczoną przez powoda stanowiła zaś wartość przedmiotu niniejszego sporu.

W dniu 13 lipca 2018r. Sąd Rejonowy w Toruniu wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, którym uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W przepisany prawem terminie strona pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości żądała oddalenia powództwa i zasądzenia na jej rzecz od powoda kosztów procesu według norm

przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana twierdziła m.in., że wypłacone dotąd odszkodowanie w całości skompensowało powstałą szkodę. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał, aby okoliczności niniejszej sprawy nakładały na pozwanego obowiązek zapłaty wyliczonej przez powoda kwoty odszkodowania. Pozwany twierdził ponadto, że powód nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, że naprawa pojazdu kosztowała tyle ile wyliczył rzeczoznawca działający na zlecenie powoda. Sama opinia prywatnego eksperta nie jest, zdaniem pozwanego, wystarczająca do przyjęcia, że przedstawione w niej koszty zostały faktycznie poniesione. Pozwany twierdził również, że nie wiadomo czy uszkodzony pojazd został naprawiony i jaki był rzeczywisty koszt jego naprawy. Ponadto poszkodowany nie kwestionował wysokości wypłaconej mu bezspornej kwoty odszkodowania, a zrobił to dopiero powód jako nabywca wierzytelności pochodzącej z zaistniałej szkody.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

W dniu 18 kwietnia 2018r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do poszkodowanego P. F. (1). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym Zakładzie. Poszkodowany zgłosił szkodę do ubezpieczyciela sprawy szkody, a ten przyjął na siebie odpowiedzialność za zdarzenie drogowe i z tytułu odszkodowania wypłacił poszkodowanemu kwotę 1.691,82zł. Kwota ta nie pozwoliła na skuteczną naprawę pojazdu, gdyż ta zamknęła się ostatecznie kwotą 2.100zł (dowód: zeznania świadka P. F. k.65-65v akt, okoliczności bezsporne).

W dniu 15.05.2018r poszkodowany P. F. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności pochodzącej z tytułu odszkodowania za zdarzenie drogowe z dnia 18 kwietnia 2018r. W dniu 24 maja 2018r. powód dokonał własnego wyliczenia szkody w pojeździe P.F. i na podstawie kalkulacji wykonanej w systemie (...) wyliczył, że koszt naprawy pojazdu wraz z podatkiem VAT zamknął się kwotą 3.487,23zł (dowód: umowa cesji k.8 akt i 53-54 akt, ustalenie wysokości szkody k.10-11 akt, kalkulacja naprawy k.12-15 akt, akta szkody k.38- płyta CD, zeznania świadka P. F. k.65-65vakt).

Z uwagi na wnioski obu stron, Sąd postanowieniem z dnia 2 stycznia 2019r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego mgr inż. S. D., na okoliczności szczegółowo wskazane w sentencji tego postanowienia. Biegły złożył opinię, a we wnioskach końcowych stwierdził m.in., że koszt naprawy samochodu O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 9.329,19zł i przewyższał wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 5.200zł, a w stanie uszkodzonym 1.900zł. W ocenie biegłego w pojeździe wystąpiła szkoda całkowita, której wartość wynosiła 3.300zł. (dowód: opinia biegłego sądowego S. D. k.100akt)

Pomimo tego poszkodowany podjął decyzje o naprawie samochodu, za którą zapłacił 2.100zł (dowód: zeznania świadka P. F. k. 65v akt).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadka P. F. i pośrednio z dowodu z opinii biegłego sądowego mgr inż. S. D.. Sąd dał przy tym wiarę dowodom z dokumentów w całości, gdyż nie budziły one wątpliwości co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich skutecznie.

Na marginesie jedynie należy zauważyć, że czym innym jest przyznanie dowodom z dokumentów waloru prawdziwości, to jest uznanie, że nie zostały one podrobione czy przerobione, a czym innym jest sposób wnioskowania z przedstawionych przez strony dokumentów i budowanie na ich podstawie okoliczności faktycznych.

Sąd dał również wiarę w całości dowodowi z zeznań świadka P. F., gdyż zeznanie te były logiczne i spójne oraz potwierdzały i uzupełniały się wzajemnie z pozostałymi dowodami, który przyznano walor prawdziwości w całości. Należy w tym miejscu podkreślić, że zeznania tego świadka miały kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a to z uwagi na fakt, że świadek był osobą poszkodowaną, że to on zgłosił szkodę do pozwanego Zakładu, dokonał cesji wierzytelności względem powodowej spółki oraz dokonał naprawy samochodu. Świadek zeznał, że z uwagi na znaczny zakres naprawy pojazdu wypłacona przez pozwanego Zakład kwota nie wystarczyła na dokonanie skutecznej naprawy auta. Świadek zeznał także, że ostateczny koszt naprawy zamknął się kwotą 2.100zł (k.65vakt).

Powyższe znajduje częściowo potwierdzenie w opinii biegłego sądowego, który uznał, że szkoda na pojeździe należącym do P. F. miała charakter szkody całkowitej (k.100akt).

Sąd dał również wiarę opinii biegłego sądowego mgr inż. S. D., gdyż była ona fachowa, rzetelna i bezstronna. Jak był o tym mowa już uprzednio, opinia wydana przez biegłego sądowego miała, w okolicznościach niniejszej sprawy, jedynie charakter pomocniczy i ogólnopoznawczy, a to w szczególności w świetle zeznań świadka P. F., który w sposób nie budzący wątpliwości, wskazał jaka była faktyczna wartość dokonanej przez niego naprawy, a nie wartość teoretyczna wskazana czy to w opinii prywatnego rzeczoznawcy działającego na zlecenie powoda, czy to w opinii biegłego sądowego. Biegły sądowy wskazywał wielokrotnie, także w innych opiniach, że dokonane przez niego wyliczenia mają charakter czysto teoretyczny i nie muszą być zbieżne z tym co faktycznie miało miejsce, a zatem jakie były rzeczywiste koszty naprawy samochodów. Podkreślenia wymaga również i to, że odszkodowanie powinno rekompensować rzeczywistą szkodę, a nie szkodę abstrakcyjną (vide: wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z 2.01.2019r.-sygn.akt V GC331/18).

Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu (sygn.akt VIGa194/18), w którym to Sąd Okręgowy zawarł m. in. tezę, że można żądać od ubezpieczyciela sprawy szkody jedynie kwoty, która pozwoliła na naprawę uszkodzonego pojazdu. Żądanie kwoty wyższej nie jest dopuszczalne.

Reasumując zatem skoro wypłacona przez pozwanego kwota w wysokości 1.691,82zł nie pozwoliła na naprawienie samochodu, a poszkodowany musiał dopłacić do ceny naprawy z własnych środków jeszcze 408,18zł (2100zł- rzeczywisty koszt naprawy- 1691,82zł- kwota wypłacona przez pozwanego= 408,18zł), to jedynie ta kwota podlegała zwrotowi i tę kwotę na podstawie art.822 k.c. w zw. z art.481§1k.c. należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda. W pozostałym zakresie powództwo jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu, na podstawie cytowanych wyżej przepisów prawa.

O kosztach orzeczono na podstawie art.100 k.p.c., z którego wynika, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W okolicznościach niniejszej sprawy powód wygrał proces jedynie w 25%, a pozwany aż w 75%. Koszty powoda to: wpis od pozwu w kwocie 80zł, 1/2 kosztów biegłego w wysokości 635,50zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900zł i 17zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa. Łączne koszty powoda wyniosły 1.632,50zł. Z uwagi na wygraną w 25% po stronie powoda powstała kwota 408,12zł (1632,50złx25%=408,12zł). Koszty pozwanego to: 117,01zł tytułem kosztów przejazdu świadka do Sądu, kwota 635,48zł tytułem kosztów opinii biegłego, kwota 900zł wynagrodzenia pełnomocnika i kwota 17zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa. Łączne koszty pozwanego wyniosły 1.669,49zł. Z uwagi na wygraną w 75% po stronie pozwanego powstała kwota 1.252,11zł. Dla jasności rozstrzygnięcia o kosztach procesu odjęto od kwoty należnej pozwanemu kwotę jaką powinien uiścić pozwany powodowi (1.632,50zł- 1.669,49zł= 843,99zł) i tak otrzymaną różnicę zasądzono od powoda na rzecz pozwanego.